

Polkujuoksun reittikuvaukset

Tästä tiedostosta löydät Johtajatulien polkujuoksun kaikkien reittien reittikuvaukset. Reitit on merkattu maastoon heijastinnauhalla, paikoitellen näkyy myös Ilveksen tassuja, sillä reitit noudattelevat Ilvesvaelluksen luontopolkua.

3km - Hautjärven lehto

3km alkaa hyvä kulkuisella hiekkatiellä, jossa on hyvä lämmitellä ja totutella jalkoja juoksuun ja arkea epätasaisempaan juoksualustaan. Ensimmäisen kilometrin jälkeen tulee hieman pidempi nousu, jonka jälkeen kaarretaan Hautjärven Lehtoon.

Hautjärven luoteisrannalla sijaitseva jalopuumetsikkö on tyypillinen harjulehto. Alueen topografia on hyvin vaihteleva ja maapohja kivinen. Maalaji on hienojakoista kangasmaata. Kohde edustaa tuoretta lehtoa, jonka alatyypin alueen eteläosassa on imikkä-lehto-orvokkityyppiä ja pohjoisosassa käenkaalioravanmarjatyyppiä.

Alueen pohjoisosan pääpuulaji on kuusi, eteläosa on mänty- ja koivuvaltaista. Sekapuina kasvavat lehmus, saarni, tuomi, pihlaja, haapa, raita sekä tervaleppä. Puusto on eri ikäistä ja kokoista. Pensaita edustavat lehtokuusama, paatsama, koiranheisi, taikinamarja ja näsiä. Lahopuustoa on jonkin verran.

Imikkä-lehto-orvokkityypin lehtoa alueella ilmentävät metsäkastikka, imikkä, keväinen linnunherne, sinivuokko ja lehto-orvokki. Käenkaalioravanmarjalehtoa indikoivat käenkaali, oravanmarja, sudenmarja, mustikka, sini- ja valkovuokko, lehtotähtimö, vuohenputki, nuokkuhelmikkä sekä metsäkastikka. Lehtolajistoa edustavat myös mustakannonmarja, pussikämmekkä, ja valkolehdokki. Reittiä juostessa tai kävellessä tulisi pysyä merkityllä reitillä, mutta reitin varteen voi jäädä ihastelemaan lehtoista maisemaa ja lampun valokeilaa Hautjärvelle.

Toisen kilometrin täytyttyä käännetään takaisin leirialueelle parempi kulkuista metsätiepohjaa ja osin alun reittiä vastaan takaisin lähtöpaikalle. Reitti on helppokulkuinen lukuun ottamatta lehto-osuutta, joka kapeampi ja kivikkoisempi ura. Soveltuu lampun kanssa ihan käveltäväksikin reitiksi.

4,5km - Peikkovuoren ponnistus

Peikkovuoren Ponnistus kulkee lyhyemmän reitin kanssa samaa reittiä läpi Hautjärven Lehdon, mutta lyhyemmän reitin kääntyessä takaisin leirialueelle, 4,5km lähtee ponnistamaan Peikkovuorelle.

Päivällä varjoisa vuoripeikonlehto sijaitsee Vuoripeikonjärven ja Majalammen välisellä harjualueella. Alueen eteläosa on jyrkkää harjurinnettä, joka rajautuu harjun laesta ja kangasmetsästä alapuolella olevaan suohon ja Vuoripeikonjärvestä Majalampeen virtaavaan ojaan. Pohjoisessa alue rajautuu Majalammen lounaisosaan. Vuoripeikonharjun alarinne ja Majalammin ranta ovat kohteen edustavimmat alueet. Kohde on tyypiltään tuore lehto. Vuoripeikonharjun alarinne on imikkä-lehto-orvokkityyppiä, muu alue on pääasiassa käenkaali-oravanmarjatyyppiä.

Lehdon pääpuulaji on kuusi. Sekapuina kasvavat mänty, koivu, vaahtera, lehmus, pihlaja, haapa, raita, tervaleppä ja harmaaleppä. Majalammin rannalla on runsas lehmusesiintymä, jossa on useita kookkaita yksilöitä. Pensaita edustavat lehtokuusama, paatsama, näsiä, vadelma, taikinamarja ja kataja. Kenttäkerroksen ilmentäjälajeja ovat imikkä, sini- ja valkovuokko, lehto-orvokki, nuokkuhelmikkä, keväinen linnunherne, ahomansikka ja sudenmarja. Muista lajeista alueella esiintyy kalliokielloa, metsäkastikkaa, tesmaa, oravanmarjaa, käenkaalia, mustakonnanmarjaa, mustikkaa, puolukkaa, sananjalkaa ja metsäimarretta.

Vuoripeikonharjulta on myös hieno näkymä tehokkaammalla lampulla. Vuoripeikonjärvi on hehtaarin suuruinen tummavetinen lampi Peikkovuoren ja harjujen välisessä painanteessa. Lampea ympäröi kapea neva, joka vaihettuu vähitellen reunoille mentäessä puustoiseksi rämeeksi. Lampea ympäröivä räme ja nevakaisale ovat joutomaata. Pohjoisosan suossa on kaksi oja. Niistä toinen, aivan lehtoalueen rajalla oleva kapea oja, johtaa vedet Majalampeen. Lammen eteläosan suoreunuksen takana olevassa harjussa on kivikkoalue.

Nevan valtalajeja ovat rahkasammaleet, variksenmarja, suokukka ja tähtisara. Rämeen pääpuulajit ovat mänty ja hieskoivu. Kuusia ja lehmuksia esiintyy harjun alarinteen läheisyydessä. Majalampeen johtavan ojan varrella kasvaa nuorta kuusikkoa ja kuusentaimia hyvin tiheästi.

Harjulta laskeudutaan alas juuri kolmannen kilometrin täytyttyä ja palaillaan suurempia uria pitkin Pitkänniemenjärven laavun kautta takaisin polkujuoksun lähtöön. Laavun rannasta näkee päivän valossa Leirisuoran pohjoispäädystä olevan näköalakorokkeen ja pimeällä sieltä mahdollisesti kajastavat valot. Tehokkaampi lamppu valaisee näkymän myös vastarannalle.

7,5km - Rämeen raikkaus ja harjujen huiputus

Pisin reitti kokoaa laajimman mahdollisen polku- ja uravalikoiman mitä Evolta löytyy hienoine maisemineen. Ensimmäinen kilometri noudatellaan lyhyempiä reittejä, jolloin matkalle voi lähteä kaverin kanssa, joka kääntyy lämmittelyn jälkeen Hautjärven Lehtoon. Pidempi reitti taas kääntyy Karvalammille, joka on pieni lähdepitoinen lampi harjujen syleilyssä. Lampun valossa voi nähdä lampea kierteleviltä pitkospuilta suoraan lammen pohjaan veden ollessa hyvin kirkasta. Lammen välitön lähiympäristö muodostuu vaihtelevan levyisestä suoreunuksesta, jolla myös pitkospuut kulkevat. Pitkospuut ovat kosteina liukkaat, joten varovaisuutta on hyvä noudattaa.

Rantasoiden kasvillisuus muodostuu kosteikkolajistosta. Siellä kasvaa mm. järviruokoa, kurjenjalkaa, pajuja ja paatsamaa. Pääpuulajit ovat tervaleppä ja koivu, mutta myös kuusia ja mäntyjä esiintyy. Lampi ei ole luonnontilainen. Läheisen Riistan- ja kalantutkimuslaitoksen lähdepuoisen veden saamiseksi lammen vaippa-alueelle on rakennettu kaivo ja vesijohto. Keskellä lampea on huomion kiinnittävä pumppuviritelmä. Lintuja rakennelmat eivät häiritse, vaan ne uivat kaikessa rauhassa aivan rakennelmien läheisyydessä.

Karvalammin jälkeen alkaakin sitten harjualueet ja nousuosuudet. Syrjänalusenharjulle nouseva ura on kivikkoista ja juurakkoista sekä märkänä liukasta. Harju on kapea ja monella kohtaa avautuvat samanaikaisesti upeat maisemat harjun molemmille puolille. Harjun päältä laskeuduttaessa Hautjärven rantaan avautuu myös järven maisema. Syrjänalusenharjun paisterinne on alueen harjumetsän länsipuolinen valoisa ja jyrkkä rinne. Valtapuusto on vanhaa, yli 150 -vuotiasta mäntyä. Joukossa kasvaa myös kuusia, rauduskoivuja, haapoja, raitoja, pihlajia sekä katajia. Kenttäkerroksessa kasvaa paikkapaikoin keväistä linnunhernettä, kieloja, kastikkaa, poronjäkälää, seinä- ja kynsisammalta.

Loppureitti noudattelee 4,5km reittiä ja voimien mahdollisesti ehtyessä voi pidemmältä lenkiltä jättää Peikkovuoren ponnistamatta ja palata merkattua 3km reittiä takaisin lähtöpaikalle. Tällöin yhteismatkaa tulee hieman reipas 6km.

Lähteet: Evon Natura 2000 -selvitykset

